

Sən məni düşünürsənmi?

MƏN SƏNİ DÜŞÜNDÜYÜM KİMİ....

Bilmirəm, hardan gəldi ağılıma bu sual? Amma düşünüyür desəm, həmişə düşündürüb məni. Həm də təkcə cavab almaq üçün yox, sadəcə bir insan olaraq, bir qarşı tərəf olaraq sənə də təkcə məni yox, ümumiyyətlə, yaşadığım həyatı, keçirdiyim hissləri, arzularımı, yuxularımı düşünürsənmi, ağılımdan keçirmisənmi? Axı normalda insan nəyi-sə düşünərək, arzulayaraq və yaxud da ehtiyac duyaraq gerçəkləşdirməyə, reallaşdırmağa çalışır. Məsələn, mən tanıdığım adamların təmsalında bilirəm ki, hansısa bir maddiyyatı əldə etmək üçün ikiqat, üçqat işləyirlər, yeni ideyalar ortaya qoyurlar. Necə deyirlər, yuxularına haram qatırlar. Ta o vaxta qədər ki, istədikləri, arzulaqları villaya, maşına, mülkə sahib olurlar. Yəni bu onların istəklərinin bəhrəsidir. Hansı yolla əldə etmələrindən asılı olmayaraq apardıqları mücadilənin onlara bəxş etdiyi bəhrədir.

Və yaxud başqa kimsə elmin, mədəniyyətin hansısa bir nöqtəsinə çatmaq üçün arxivlərdə, kitabların arasında gözünün nurunu, sağlamlığını xərcləyir. Elə ki, bir pillə irəliləyir, bir addım qabağa keçir, onun sevincini, uğurunu ictimailəşdirmək üçün dili söz tapmayanda gözlərindən yağan o şəfqəti, hətta əlinin, dodaqlarının titrəyişi belə göstərir ki, bu insanın halal haqqı ona necə də yaraşır, onu necə də qürreləndirir. Deməli, layiq olduğuna, qovuşmaq istədiyinə gəlib çatan bu elm və yaxud mədəniyyət adamı sərf etdiyi zamandan, enerjiden cavab olaraq Allahdan töhfəsini alıb. Və

*Gözüm gəzir, ruhum çəkir şəkilin
Hər anımda o, olsa da yanımda!..
Bu qadını - Allahın Eşq vəklini -
Qoruyuram ürəyimdə, qanımda!*

*Şirinliyi çoxalanda nağlımın -
Arada bir sapı qaçır ağılımın!..
Əvvəlini unutmadan axrımın -
Məcnunluğu yaşadırıam qanımda!..*

*Həyatımın hər naxışı, hər hali
Onda tapıb çox cavabsız sualı!
Olmayacam heç vaxt başı bəlalı -
Nə qədər ki, eşq var mənim canımda!*

*Söz çəmənin çiçək sevir, gül öpür
Bu çəməndə onun adın dil öpür!..
Əbülfəti qucaqlayıb il, öpür -
Yaşatdıqca həsrəti hər anımda!*

Yuxarıda xatırlatdığım məqamlar heç də fikrimi birbaşa deməyə gücümün çatmadığını, yetmədiyini gizlətmək üçün deyil, əksinə mən həmin o nüanslarla sənə qarşıda bir mənzərə açıram, bir mənzərə yaradırəm. İstəyirəm ki, sən də bu dediklərimi düşünüb düşünmədiyini, yaşayıb yaşamadığını özün üçün daxilən vərəqləyəsən, dəqiqləşdirəsən.

Bax, onda mənim sənə ünvanlanan sualımın əsl məhiyyətinə gəlib çatacaqsan. Biləcəksən ki, mən səndən nəyi soruşuram, nəyin cavabını bilmək istəyirəm. Axı yaşadığımız və bizə aid olan zaman kəsiyində sənsiz bir anım olmayıb. Səni düşünmədiyim, səni aparmadığım vaxt və yer mənim üçün yoxdur. Hardayamsa yanımdasan, hara gedirəmsə mənimləsən, nəyi edirəmsə şahidisən. Bir az da fikrimi çıpaqlasam, hətta nəyi yeyirəmsə, dadını sən müəyyən edirsən. Çünki sənə sevdiklərimi, sənə arzulaqlarını özəl menyuma daxil etmişəm. Axı biz onu birlikdə seçmişik, birlikdə bəyənmişik. İndi isə...

*Gecəni tələsmədən
Çıxarıram əynimdən ...
Bu vaxt buz tək ərimək -
Gəlib keçir əynimdən...*

*Düşüncələr dağılmış
muncuq kimi közərir...
Qələmimin ucuna -
şəhətirli söz gəlir...*

*Tənhalığın zəhimi
Gözümdən nuru alır...
Ürəyiminsə fəhmi -
yoluma işıq salır...*

*Daralan nəfəsimi
sükut əsir götürür...
Tanrımasa səsimi -
Həmin Qadın ötürür!..*

*Bu xoşbəxtlik ölümün -
ölümünə ağlayıb...
Qadın, sevgin könlümün -
Özün, diri saxlayıb!..*

Bax, hər şeyin birlikdə olduğu, hər şeyin sənə istəyinə uyğunlaşdığını bildiyin halda onda niyə demirsən ki, mən səni düşündüyüm qədər, sən də məni düşünürsənmi? Sən mənim yanımda, anımda olduğu kimi, mən də sənə yanımda, anımda varıram?

Ümumiyyətlə, bizim olan xatirələrdən sən məni çıxartmamısan ki? Bax bu sualın cavabını istəyirəm səndən?

Deyə bilərsənmi ki: - Xatirələrimizdən məni silmisən, yoxsa...

*Qoşub məni karvana yol, köçə yol
Düyn düşüb bəbəyimdə neçə , yol...
Gözü bağlı yol ölçürəm, gecə, yol -
Mən hələ ki, solu tutub, gedirəm...*

*Tanıdığım ilk naxışdı ağ, qara
Ləpir salır ayaqlarım ağ qara!
Könül verən kimdi , mən tək ağlara -
Mən həmin o, yolu tutub, gedirəm!*

*Dünya düşüb. damcı kimi gözümdən
Ona görə qəlbim qırıq, gözüm nəm!..
Sevənim küsdürmüşəm özümdən -
"Ah" yükümü dolu tutub, gedirəm!..*

*Dağı aşmaq həm çətindi, həm asan
Əbülfətə əl çatmayan səmasan"
Ürəyimi elə qoydun dəmə sən -
Hələ də o, yolu tutub, gedirəm!*

Düşünməyin ki, bütün bu yazdıqlarım daşa, divara, göyə, yerə ünvanlanan və cavabı olmayan fikirlərdir, sözlərdir. Xeyr, mən var olana inandığım kimi, varlığımı da o inamla, o inacla yaşayıram, yaşadırəm.

Sona qədər də belə olacaq. O ana qədər ki, sən də məni mən səni düşündüyüm qədər düşündüyünü etiraf edəsən, ya da düşünmədiyini söyləyəsən...Və bir daha biləsən ki:

*Xəlbirində un ələmək nədirsə
Ələyində su daşımaq odu, o!..
Baxışları qara bulud gətirsə -
Kipriyiylə isladacaq odu o ...*

*Çox mənə var hətta adi sözün də,
Gizlətsə də pak sevgini özündə!
Kövrələndə çeşmələrin gözündə -
Artıran , gah azaldandı yodu , O!..*

*Mən içimdə çox ağlayıb , gülürəm
Küsəndə də, öz üstümə gəlirəm!..
Lap ovcumun içi kimi bilirəm -
Allah ilə söhbətimin kodu, O!..*

